

[Undervisningsministeren.]

til en forenkling. Jeg håber, det vil lykkes for tinget ved behandlingen af denne lovgivning af skære igennem organisationers og institutioners snævre interesser, så vi kan få skabt en enkel og praktisk arbejdsgang og administration, og jeg er enig i, at det også har stor betydning for voksenundervisningsområdet.

Så mente hr. Ole Vig Jensen, at det var en nyhed, at amtscentraler og en landscentral for undervisningsmidler også skulle stå til rådighed for voksenundervisningssektoren, og uden at tage glæden fra hr. Ole Vig Jensen vil jeg sige, at den naturligtvis må starte med at bygge på institutioner, der har deres tilknytning til folkeskolen, men den må gradvis udbygges til også at kunne betjene hele det øvrige undervisningsfelt.

Jeg deler de synspunkter, som hr. Ole Vig Jensen gav til kende om, at Danmarks radios undervisningsvirksomhed, både den, der skal gå ud over sendenet, og den, der skal distribueres på anden måde, har langt større muligheder end dem, der udnyttes i dag, for på en meget billig måde at løse påtrængende kapacitetsproblemer og påtrængende uddannelsesopgaver i det hele taget. Det viser alle beregninger, som ligger til grund for Danmarks radios to betænkninger om voksenundervisning i radio og tv.

Jeg vil gerne her sige til hr. Robert Christensen, som var inde på samme spørgsmål, at det er da klart, at radio- og tv-undervisning ikke alene skal være en envejskommunikation, men må forudsætte lokale støtteforanstaltninger, som kan mangedoble værdien af disse undervisningsforanstaltninger, men alligevel vil meget væsentlige opgaver kunne løses langt billigere, end tilfældet er i dag.

Hr. Ole Vig Jensen stillede mig nogle spørgsmål om folkehøjskolens fremtidige opgaver. Jeg kunne næsten henvise til det svar, som hr. Robert Christensen gav, og som jeg synes var helt fyldestgørende og dækkende. Der er ingen, der vil tage noget som helst fra folkehøjskolen, men udviklingen går jo i den retning, det oplevede jeg selv som højskolemand i 1960'erne, at flere og flere får en længere og længere uddannelse af mere og mere almen karakter, og det ville være mærkværdigt at forestille sig,

at unge mennesker efter at have gået så mange år i uddannelse med så stærke almene indslag fortsat skulle have lyst til at tage et alment supplement til denne uddannelse i det omfang, som de hidtil har gjort det. Derfor tror jeg, højskolen kommer ind i et rolleskift, og jeg synes ikke, der er nogen grund til at græde over det. Min erfaring fra hundredvis af kurser af kortere varighed med voksne, også kurser af en varighed helt ned til både 1 og 2 uger, har vist mig, at man udmærket kan fastholde meget af det, der er den traditionelle højskoles værdi også under en sådan virksomhed inden for folkehøjskolens rammer.

Hr. Ole Vig Jensen og også fru Kristine Heltberg var meget inde på det væsentlige i at hævde, at voksenundervisningen har en særlig identitet og har ganske særlige opgaver, og jeg kan tilslutte mig, at hvis dette synspunkt glemmes, overser man noget væsentligt med hensyn til voksenundervisningens attraktion og muligheder for at løse sin opgave.

Det er rigtigt, at vi ikke har megen voksenpædagogisk forskning her i landet. Det har man heller ikke i andre lande, men det skal selvfølgelig ikke være nogen undskyldning for ikke at få det og heller ikke for ikke at få en pædagogisk læreruddannelse også for dette felt i form af kursusmuligheder og skolingsmuligheder af forskellig type. Jeg er også enig i, at der ligger et godt grundlag allerede i betænkningen om et voksenpædagogisk institut. Jeg må sige, at hr. Ole Vig Jensen præsenterede mig for en nyhed, nemlig den, at den tidligere minister skulle have givet grønt lys herfor. Det kan da godt være, men det er i så fald undgået min opmærksomhed.

Hr. Ole Vig Jensen er skuffet over, at jeg ikke allerede har taget stilling til betænkningen, men jeg er åbenbart i besiddelse af helt den samme flid som hr. Ole Vig Jensen, for jeg fik først betænkningen i forgårs og har kun nået at øje den igennem. Samtidig er så denne sag rejst i forhold til Ålborg universitetscenter, og jeg kan ikke rigtig tillade mig at være så doven, at jeg siger: nu lukker jeg øjnene, for jeg gider kun læse én betænkning. Jeg er altså nødt til at se lidt på problemet i forhold til begge de geografiske placeringsmuligheder, som er rejst; og